

दाऊद ह

आफ्नो दरबारमा मानिसहरूसित बोलिएहेकै बेलामा अकस्मात्
छाउलमाथि हानिकारक आत्मा आयो । त्यसबेला उसले बोले
का शब्दहरू सुउटा भूडो अगमवत्तको विक्षिप्त बोली भैं थियो ।
हानिकारक आत्माद्वारा पीडित व्यक्तिको बक्बक जस्तो मात्र थियो ।

दाउन्द सधैं भैं दरबारमा वीणा बजाएर राजा र उनीहरू
वरपर रहेका मानिसहरूलाई झान्ति तुल्याउँदै थियो ।

तर राजाको व्यवहारले उग्रा
रूप लियो ।

म
दाउन्दलाई
भित्तैमा उनिदिन्छु
।

तर परमेश्वर दाउन्दसित
हुनुहुन्थ्यो ।

र उनी छाउलले हानेको भालादे
खि तर्कन सफल भयो ।

छाउल दाउन्ददेखि उराय
किनकि परमप्रभु तिनीसित
हुनुभएको तर आफूलाई
चाहिँ त्याग्नभएको कुरा
उनले महसूस गरे ।

दाऊदलाई सम्मानपूर्वक दरबारबाट हटाउन झाउलले
दाऊदलाई १,००० मानिसहरूका सेवानी नियुक्त गरिदियो ।

दाऊदलाई इस्राएलको आशिषको रूपमा देख्नु छोडेर उनले
तिनलाई त्रासको रूपमा लियो ।

उनले दाऊदलाई आफूदेखि पर राख्न खोजेर तिनलाई
लडाइँमा मारियोको देख्न चाहे ।

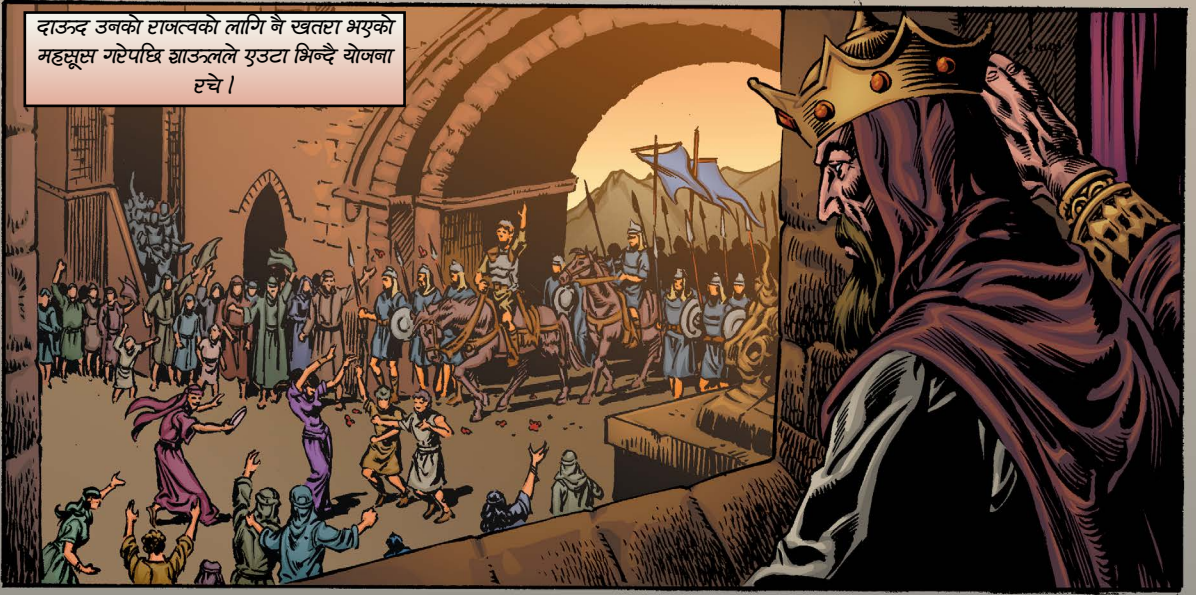
तर दाऊदले गर्ने सबै कुरामा उनले ठूलो सफलता पाए किनकि
परमप्रभु तिनीसित हुनुहुन्थ्यो ।

जब झाउलले दाऊद सफल भएको
देखे, तब उनी तिनीदेखि डराए ।

तर लडाइँहरूले दाऊदको नेतृत्व क्षमता अनि तिनको साहस तथा चरि
त्रलाई प्रकट गर्‍यो र उनले पाएका विजयहरूले उनीप्रति मानिसहरूको
स्नेह भन्नु बढ्न थाल्यो ।

दाउन्द उनको राजत्वको लागि नै खतरा भएको महसूस गरेपछि झाउलले युउटा भिन्दै योजना रचे ।

छोरा,
तिमीले बडो बफादार
पूँर्वक मेरो सेवा गर्नु । तिमी
मेरो घराबानाको सदस्य भएको म
चाहान्छु ।

मेरी मेठी
छोरी मेराबलाई
स्वीकार गर ।

म
उसलाई तिमीसित बिहे
गराइदिन चाहान्छु । त्यसको सडामा
तिमीले वीरतापूर्वक मेरो सेवा गर, र पर
मप्रभुको निमित्त लडाईँ गर ।

म को हुँ, र मेरा बुबाको परि
वार, मेरा आफन्तहरू इस्रायलमा को हुन् र, म र
जाको जुवाइँ हुन सक्छु ?

तिमी नै परमप्रभुद्वारा
अतिन्जाली रूपले चलाइएका व्यक्ति हो ।
मेरो सेना र मेरो परिवारमा तिमी जस्तै व्यक्ति
मलाई चाहिँएको छ ।

म
उसको विरुद्ध
आफ्नो हात उठाउने छैन
न । त्यो काम पलिस्तीहरूले
गरुन् ।

तब जब मेराबको विवाह हुने बेला आयो, तब झाऊलले तिनीलाई अर्कै व्यक्तिनसित बिहे गराइदियो ।

तर दाऊदले परमेश्वरको योजनालाई निरन्तर भरोसा गरे । आपसित गरियोको प्रतिज्ञा राजाले तोडेपनि दाऊदले विश्वासनीयपूर्वक झाऊलको सेवा गर्दै रहिरहे ।

महार
ज, हामी हजूरसित सानो
कुरा गर्न चाहन्छौ ।

दाऊदलाई हजूरले अभै
पनि आफ्नो नजिक र
खेर उसको निगरानी गर्न
सक्नुहुन्छ ।

हजूर
की छोरी निकल
दाऊदसित प्रेममा
फँसेकी छ ।

म
उसलाई दाऊदको
हातमा दिनेछु ताकि ऊ
दाऊदको लागि पासो होस् र
पनिस्तीहरूको हात उसको
विरुद्धमा होस् ।

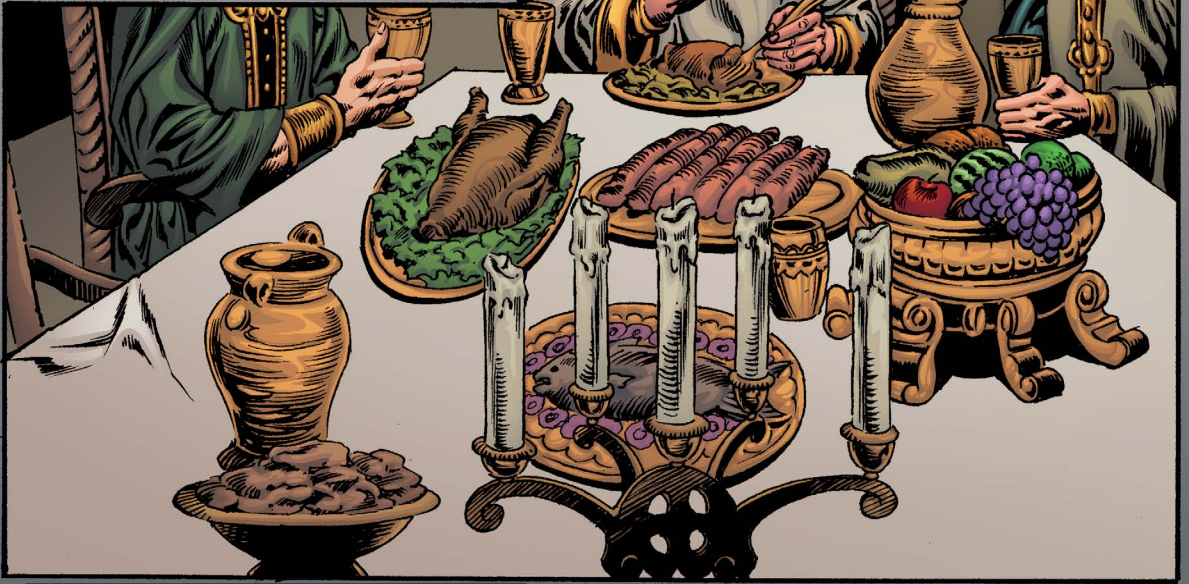

निरुत्साहित
बहोऊ ।

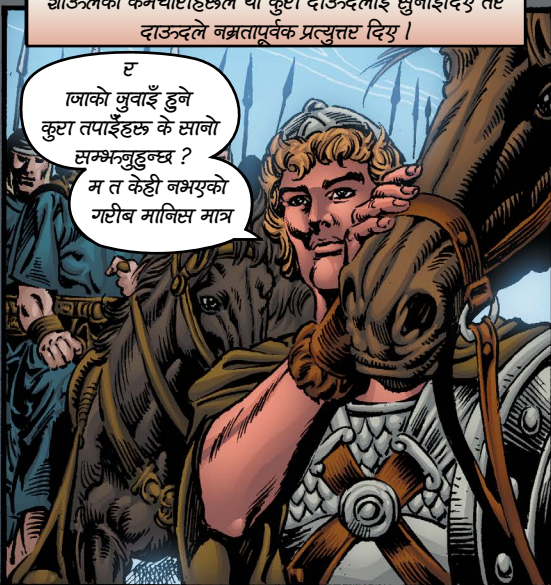
मेरा
जुवाई हुन तिमीले
अर्को अवसर पाउनेछौ
।

दाऊदलाई
तिमीहरूले सुटुक्क यसो
भन, "राजा तपाईंसँग अत्यन्तै खुशी
हुनुहुन्छ र उहाँका सबै कर्मचारीहरूले
तिमीलाई माया गर्छन् । अब राजाका
जुवाई हुनुहोस् ।"

शाऊलका कर्मचारीहरूले यो कुरा दाऊदलाई सुनाइदिएर तर
दाऊदले नम्रतापूर्वक प्रत्युत्तर दिए ।

र
।जाको जुवाई हुने
कुरा तपाईंहरू के सानो
सम्भन्नुहुन्छ ?
म त केही नभएको
गरीब मानिस मात्र

दाऊदलाई भन, "अबुहरूलाई बदला
लिनका निमित्त राजाले दुलहीको दामको रूपमा
युक्त सय पलिस्तीहरूका खलडी मात्र
माग्नुहुन्छ ।"

दाऊद पलिस्तीहरूको हातबाट मरुन् र उनको सिंहासन खासिन खतरा
हटोस् भनी शाऊलले यो षडयन्त्र रचेका थिए ।

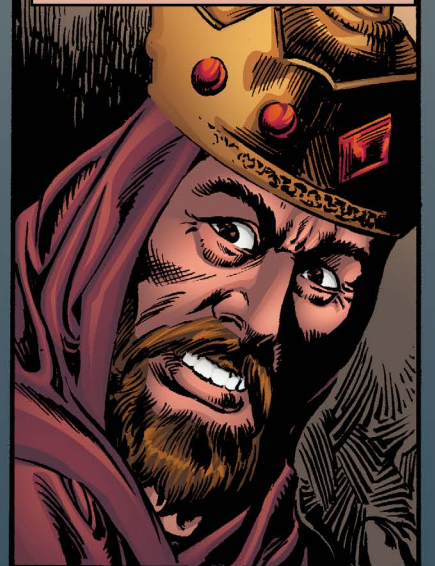
प्राचीन युद्धहरूमा, सेनाहरूले कहिलेकाहीँ मृत लाशलाई घृणास्वरूप अङ्गभङ्ग गरे
दिन्थे । यसले विपक्षी सेनाहरूलाई भन्नु अत्रोथित तुल्याउने काम मात्र गर्दथ्यो ।

शाऊलले यो पालि आफ्नो वचन पूरा गरे । तर् परम्पशु दाऊदसँग
हुनुहुँदोरहेछ अनि आफ्नो छोरीले दाऊदलाई प्रेम गर्दोरहिछ भनेर
जब शाऊलले महसूस गरे, तब उनी भन्नु चिन्तित हुन थाले ।

शाऊल दाऊदसित भन्नु डराउन थाले र उनी
आफ्नो बाँकी जीवनभरि नै दाऊदका शत्रु भए ।

पलिस्ती सेनाहल लड़नलाई आइएहन्थे र झाउलका अन्य
अधिकृतहल भन्दा दाउद तिनीहल उपर ज्यादा सफल भए र तिन्ले
दूलो नाउँ कमाए ।

तर पलिहती सेनाले हार मानेका
थिएनन् ।

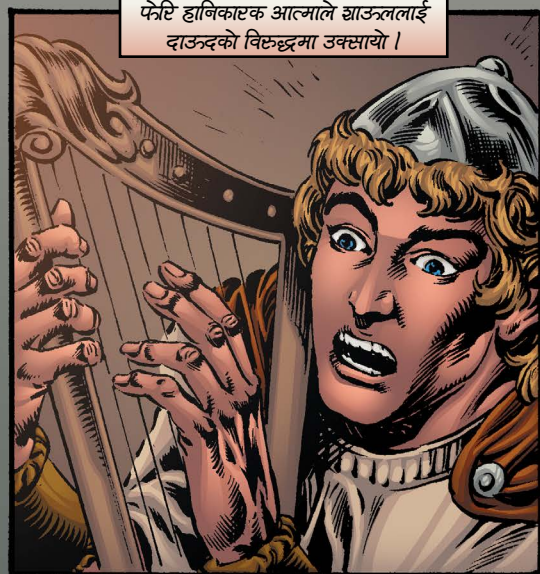
तर दाऊद र उनका सैन्यबलले ठूलो विजय पाउँदै गए ।
दाऊदले पलिहतीहरूलाई आक्रमण गरेर यस्तो संहार गरे कि
उनीहरू तिबको सामुबाट भागे ।

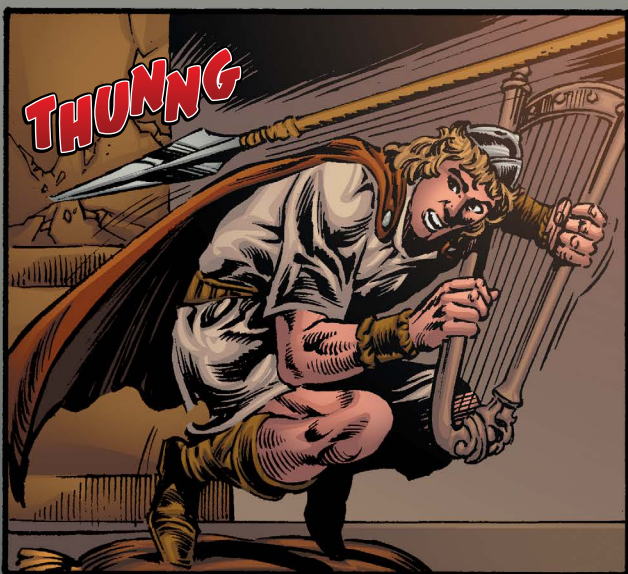
विजय पाइसकेपाछे, पहिले भैं झाउलको दरबार फर्के ।

तर पहचाताप नगरेसम्म ईज्यो तथा
द्वेषबाट त्यति छिटो छुटकारा कहाँ
पाइन्छ र.....

फेरि हानिकारक आत्माले झाउललाई
दाउन्दको विरुद्धमा उक्सायो ।

अब
चाहिँ मैले राम्ररी
भारनुपर्छ ।

नत्रभने
म नमरेसम्म
झाउलले मलाई छोड्नेछै
न ।

ઝુ બિર
ભી બયુતાપનિ મલાઈ
મતલબ ઘેન !
ત્યસલાઈ
ચાટિસમેત
ઝતાયુર ત્યાઓ ર મ
ત્યસલાઈ માનેછુ !

મેરી આપને છોરી !
તૈલે કિન મલાઈ
યસરી ઘલ ગરિસુ, મેરો
ઝવુલાઈ યસરી કુઝલસિત
ભાગન દિયુર ?

બુબા,
ઝસલે મલાઈ બન્યો,
“ભાગન મદત ગરિનસુ બને
મ તૈલાઈ માર્છુ !”

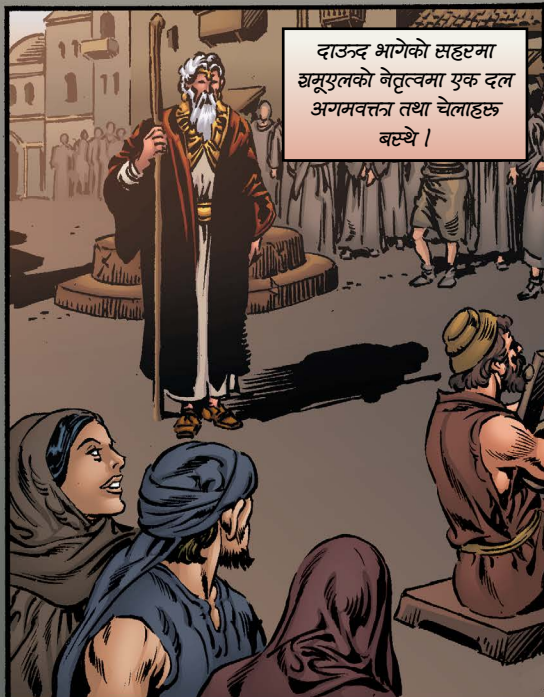
झाउलबाट उम्केर दाउन्द झमुल अगमवत्तको सहृद रामा गए र
झाउलले उनलाई तिनीप्रति गरेका सबै व्यवहारको विषयमा उनलाई
सुनाइदिए ।

दाउन्द रामा भागेर गएको कुरा जब झाउलले थाहा पाए, तब उनले एक दल
मानिस उनलाई मार्नको निम्ति पत्रेर ल्याउन भनी पठाए ।

दाउन्द भागेको सहृदमा
झमुलको नेतृत्वमा एक दल
अगमवत्त तथा चेलाहरू
बस्छे ।

यी अगमवत्तहरूले परमेश्वरको वचन
घोषणा गर्छ र सायद साथमा साँगीतिक
बाजागाजा पनि बजाउँछे ।

दाउन्दलाई पत्रका जब सेनाहरू
सहृद पसे, तब अनौठो घटना घट
यो.....

परमेइवरको आत्मा उनीहरूमाथि यस्तो छत्तिञ्जाली प्रकाशले ओर्लेर आउनुभयो कि उनीहरू अगमवाणी बोल्न तथा परमेइवरका उदेकका कामहरू वर्णन गर्न लागे ।

के झाउल पनि अगमवतनहरूकै दलमा छर्नु र ?

तर परमेइवरको आत्मा झाउलको हृदयमाथि पनि छत्तिञ्जाली प्रकाशले ओर्लेर आउनुभयो ।

पर मप्रभु धनी र साँचो परमेइवर हुनुहुन्छ मसले सारा मानवजातिलाई स्पष्टि गर्नुभयो । उहाँ मत्रि आदर तथा प्रहंसाको योग्य हुनुहुन्छ ।

झाउलले आफ्नो राजकीय वस्त्र तथा हतियार उतारेर परमप्रभुको अधि आफैँलाई नम्र तुल्यायु ।

आफू लुकिरहेको सहरमा झारुल र उनका
सेनाहरूलाई देखेपछि दाऊद जोनाथन
बस्दै आएको ठाउँतिर भागे ।

मैले के गरेको छु र
? मेरो दोष के छ ? तपाईंका
बुबाको विरुद्धमा मैले के खराबी
गरेको छु र उहाँले मेरो ज्यान
लिने चाहनुहुन्छ ?

तिमी मर्नेछैनौ !

हेर, मेरो बुबाले मलाई
नभनीकन सानो वा ठूलो
केही पनि काम गर्नुहुन्न ।

किन उहाँले यस्तो कुरा
मबाट किन लुकाउनुहुन्थ्यो
? यो कुरा सत्य होइन ।

तिम्मा बुबाले आफ्नो मनमा भन्नुभएको
छ, “जोनाथनलाई यो कुरा थाहा नहोस्,
नत्रता त्यो दुःखित हुनेछ ।”

परमप्रभुको नाउँमा
र तिम्मा जोवनको अप्पथ
खाएर म भन्दछु कि अब
त मेरो मृत्यु नजिकै छ ।

तिमी
ने इच्छा गर्छौ,
म तिम्मा निम्ति गने
‘छु ।

भोलि औंसीको चाड हो, र मैले राजासित खाने
पर्नेछ तर खेतमा गएर लुकिरहनेछु ।

यदि तपाईंका बुबाले मेरो
अनुपस्थिति
खयाल गर्नुभयो भने उहाँलाई
भनिदिनुहोस्, “बेथलेहममा तिम्रो
जन्मे परिवारको बर्षेनी बलिदान
चढाउनुपर्ने रहेछ, त्यसैले उनले
आग्रहपूर्वक बिदा मागेर गएका
छन् ।”

यदि उहाँ दीसले चूर
हुनुभयो भने उहाँले मेरो अहित
गर्न नै चिताउनुभएको रहेछ
भनी तपाईंलाई

मप्रति दया
देखाऊ किनकि तिमी र म
परमप्रभुको सामु झुटा करारले
बाँधेयका छौं ।

यदि म दोषी छ
भने तिमीले नै मलाई मार
! मलाई किन तिमी बुबाको
हातमा पर्न दिन्छौ ?

यस्तो
नहोस् ! यदि मेरा
बुबाले तिमी अहित नै गर्न
चिताउनुभएको रहेछ भनेर मैले
सुईको मात्र पाएको भए के म
तिमीलाई बताउने थिइन र ?

तिमी
बुबाले मलाई
अझै मार्न चाहनुभएको
कुरा मलाई कसले
बताउला ?

आऊ,
हामी खेततिर
जाउँ ।

म परमप्रभु इसाइलका परमेश्वरको
दृष्टिमा म यो प्रतिज्ञा गर्दछु कि पर्सि यही
बेला म मेरा बुबाको मन छान्नेछु !

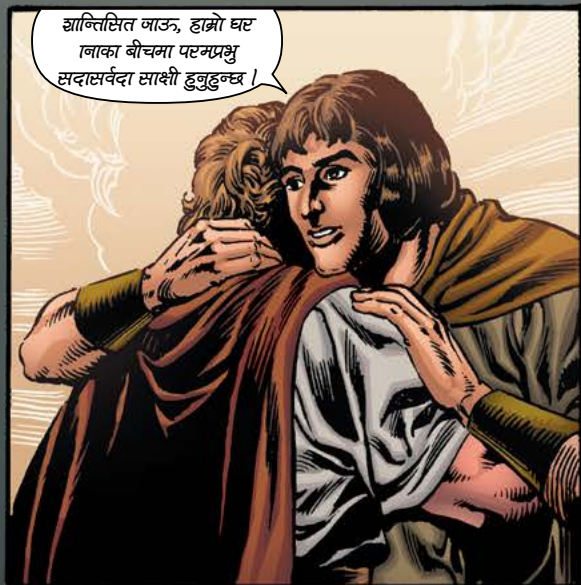
यदि
उहाँको मन तिमीप्रति
राम्रै रहेछ भने, म खबर
पठाएर तिमीलाई थाहा
दिनेछु ।

तर
यदि मेरो बुबाले खर
बी नै सोच्नुभएको रहेछ भने
अनि मैले तिमीलाई कुशलसित
भगाइँनँ भने परमप्रभुले मलाई
त्यसभन्दा बढी गरुन् ।
परमप्रभु मेरो
बुबासँग हुनुभए भैं
तिमीसित पनि होऊन् ।

तर म बाँचुञ्जेल मप्रति पनि कृपा देखाऊ ताकि म वा मेरो
परिवार नमारेऊँ -- परमप्रभुले तिमी सबै शत्रुहरूलाई नष्ट
गरिसक्नुभएपछि पनि यो कृपा नछटोस् ।

दाउन्द झाऊलबाट भागेर पूजाहारीहरूको सहर बोब पुगे जहाँ उनले पूजाहारी अहीमेलेकलाई भेटे ।

तपाईं किन युवले आउनुभयो ? किन तपाईंसित कोही छैन ?

राजाले मलाई यउटा विछेण काम दिनुभएको छ तर कसैले त्यो थाहा पाएको उहाँ चाहनुहुन्न । मेरा मानिसहरूले मलाई भेट्नेछन् ।

तर दाउन्दका भूटले चाँडे नै दुःखद परिणामहरू ल्याउँदैथियो.....

मेरा मानिसहरूलाई खानका निमित्त तपाईंसित केही खाने कुरा छ कि ?

मसित त चढाइएको पवित्र रोटी मात्र छ, यदि तिनीहरूले आफैँलाई विधिपूर्वक चोख्याएका छन् भने -- साधारण रोटी त मसित छैन ।

अझुछ्र काम गर्ने गएको भए तापनि यी मानिसहरूका शरीर चोखा नै छन् ।

के तपाईंसित भाला वा तरवार केही यहाँ छ ? राजाको काम अत्यन्त जरुरी भएको हुनाले मैले केही ल्याउन पाइँन ।

शुलाहको बैसीमा तपाईंले मार्नुभएको गोल्थतको तरवार यहाँ छ ।

त्यो तरवार जरुरी अरु तरवारै छैन । मलाई त्यही दिनहोस् ।

त्यस दिन दाउन्द झाउलबाट भागेर लुक्नका निमित्त पल्लिती सहर गातका राजा आकीझकहाँ गए ।

यो मान्छेलाई बाँच्नु दिनुहुन्न -- हिंजुहरूका राजा यिनै हुन् ।

यसैको विषयमा तिनीहरूले गाएका थिए, "झाउलले हजारौं हजारलाई मोरे तर दाउन्दले त लाखौं लाखलाई ।"

त्यसलाई मकहो न्याओ र म निर्णय गर्नेछु ।

तर दाउन्दलाई आफू गोल्थतको सहरमा झुठुहरूको आइपुगेको कुरा थाहा थियो जहाँ उनलाई झुठु ठानिन्थ्यो । त्यसैले उनले एउटा योजना रचे ।

यसलाई किन मकहो न्याउछौ, यो त बोलाहा पो रहेछ ।

मेरो राण्यमा बोलाहाहरूको कमी छ र तिमीहरू यसलाई मलाई सताउन न्याउंदछौ ?

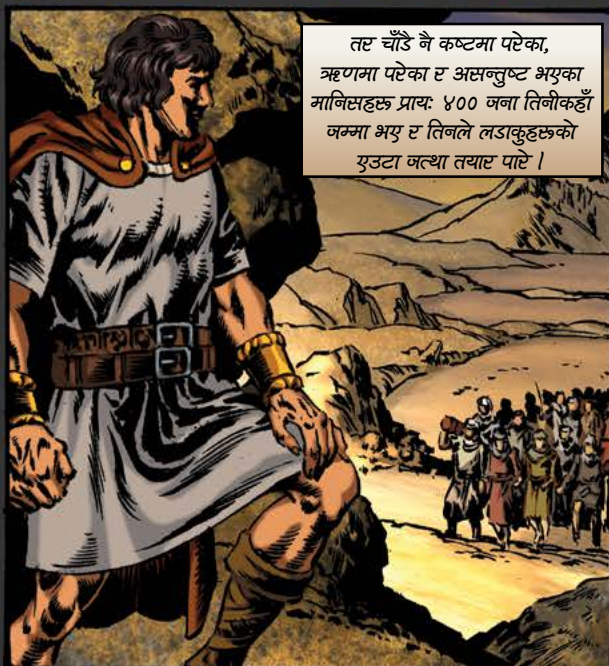

के यस्तालाई मैले मेरो घरमा राख्नु ?

दाऊद त्यहाँबाट उम्केर अदुल्लामको ओडारमा गए
जुन उनको गृहसहरदेखि १२ माइल टाढा पर्दथ्यो ।
उसको परिवार उनलाई भेट्न आय ।

तर चौडै नै कष्टमा परेका,
ऋणमा परेका र असन्तुष्ट भएका
मानिसहरू प्रायः ४०० जना तिनीकहाँ
जम्मा भए र तिनले लडाकुहरूको
गुड्डा जत्था तयार पारे ।

दाऊद आफ्नी जिउ हजूरबन्धैको तर्फबाट मोआबी
वंशावलीबाट आयका थिए, त्यसैले उनी आफ्नो परिवार
को संरक्षणको लागि मोआबी राजाकहाँ गए ।

अमूल अगमवत्तले छाउनलाई सहायता र
सल्लाह दिए जस्तै परमेश्वरले दाऊदलाई सहायता
गर्न गाद अगमवत्तलाई पठाउनुभयो ।

यो गढीमा तपाईं नबस्नुहोस्
। यद्दामा गइहाल्नुहोस् ।

म हारेतको वनमा
गएर लुक्नेछु ।

हे, बेन्यामीनी हो, के यिहो को छोरा ले तिमीहललाई खे तहल ए दाखबारीहल दिअर तिमीहललाई सेनापतिहल बनाइदिनेछन् ए ?

किन तिमीहलले मेरो विरुद्ध षडयन्त्र रच्यो ए उन कहाँ लुकिरहेको छ भनी मलाई बताउँदैनौ ?
तिमीहलमध्येको कसैले पनि मेरो ख्याले गरेनौ । मेरो छोरा ले मेरो विरुद्धमा उसलाई सुन्याएको छ भनी पनि मलाई बताउँदैनौ ।

मैले उसलाई देखेको छु । ऊ पूजाहारीहलको सहरमा अहीमेलेककहाँ आयुको छ । तिमीहलले उसलाई खानेकुरा ए गोल्फतको तरवार पनि दिनु ।

यिहोको छोरोलाई सहायता गरेर किन तिमीहलले मेरो विरुद्ध षडयन्त्र रच्यो ?

दाऊद जस्तै हजुरप्रति वफादार हुने अरु को छन् ए ? राजाद्वारा आफ्नो सेवकलाई खराबीको दोष नलगाइयोस् । हामीले त यो मामिला केही बुझेका छैनौ ।

पूजाहारीहल मार । सबैलाई नै । तिजका परिवार समेत ।

दाऊद भागिरहेको कुरा तिमीहललाई थाहा थियो, तैपनि तिमीहलले मलाई बतायुनन् ।

मैले भनै.....
पूजाहारीहलु र
तिनीहलुका धर
नालाई मार !

तर महाराज,
तिनीहलु परनेइवर
का सेवकहलु हुन् !

तिमी --
तिमी गएर
पूजाहारीहलुलाई
मारिहाल !

त्यस दिन, दोस्रोले ८५ पूजाहारीहलु तथा सहर
का बाँकी पुरुष, महिला र बच्चाहलुलाई मारे !

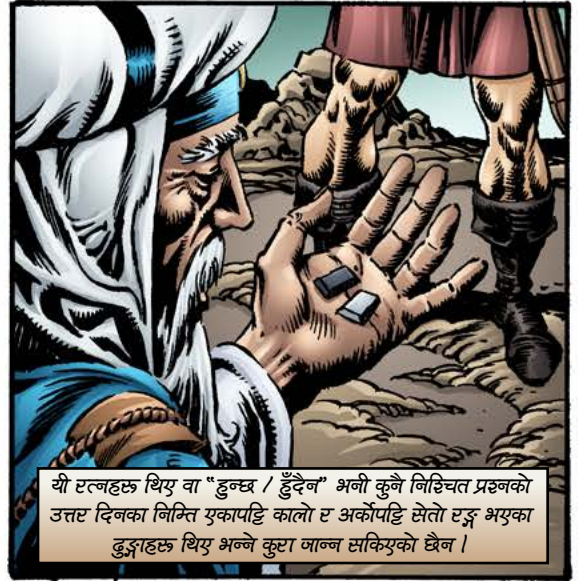

यो खबर दाउन्दकहाँ पुग्यो !

अबियाथारलाई बाहेक
दोस्रोले बोबका सबै
पूजाहारीहलुलाई मारिसके
-- अबियाथार हामीकहाँ
आएका छन् !

त्यस दिन दोस्रो त्यहाँ थियो
र त्यसले छाउललाई
सुनाउला भन्ने मलाई
थाहा थियो ।
अबियाथारलाई
यहाँ ल्याउ ।

अबियाथारले आपूंसित उन्नीम ए तुम्मीम ल्याएका छन् । पूजाहार
 १हरूले त्यसलाई आफ्नो छातीमा लगाउँथे ए परमेश्वरको इच्छा
 जान्न त्यसलाई प्रयोग गरिन्थ्यो ।

यी एत्नहरू थियु वा "हुन्छ / हुँदैन" भनी कुनै निश्चित प्रश्नको
 उत्तर दिनका निमित्त एकापट्टि कालो ए अर्कोपट्टि सेतो रङ्ग भएका
 ढुङ्गाहरू थियु भन्ने कुरा जान्न सकिएको छैन ।

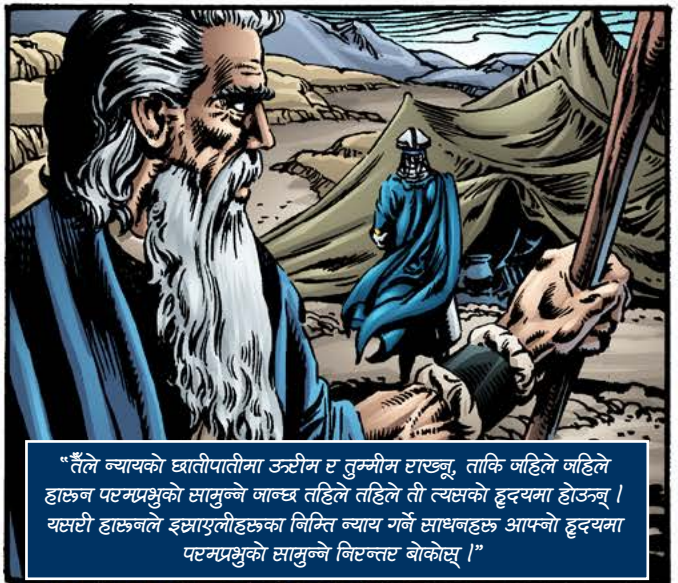
वा सायद ती हिब्रु अक्षर जडियुका
 ढुङ्गाहरू थियु जसले पूजाहारीको
 निमित्त सन्देश दिन्थे ।

जेसुकै भएतापनि, परमेश्वरको इच्छा
 खोज्ने एउटा माध्यमको रूपमा परमेश्वरले
 यो अगुवाहरूलाई दिनुभएको थियो ।

पुरानो नियममा
 ईश्वरीय निर्देशनको एउटा
 श्रोतको रूपमा परमेश्वरले
 दिनुभएको यो एउटा साधन
 थियो ।

"तँले न्यायको छातीपातीमा उन्नीम ए तुम्मीम राख्छु, ताकि जहिले जहिले
 हाऊन परमप्रभुको सामुन्ने जान्छ तहिले तहिले ती त्यसको हृदयमा होऊन् ।
 यसरी हाऊनले इस्रायलीहरूका निमित्त न्याय गर्ने साधनहरू आफ्नो हृदयमा
 परमप्रभुको सामुन्ने निरन्तर बोकोस् ।"

दाऊद गढीमा छँदा उनले पल्लोहलले नभिकेको यहूदी सहरलाई आक्रमण गर्न लागेको खबर पाए ।

उत्तरीम र तुम्मीमबाट सल्लाह लिइपछि उनले आज्ञा दिए.....

हामी कीलाहलाई बचाउन
अघि बढ्नेछौं । पल्लोहललाई
मेरो हातमा सुम्पिदिनुहुनेछ भनी
परमेस्वरले गलाई भन्नुभएको
छ ।

दाऊद र उनका सैन्यबलले
यहूदी सहरलाई बचाए ।

तर दाऊद नभिके रहेको खबर
आऊलकहाँ पुग्यो....

परमेस्वरले त्यसलाई
मेरो हातमा
सुम्पिदिनुभएको रहेछ ।
त्यसले पर्खालले घेरिएको
सहरमा पसेर आफैलाई
बन्दी बनाएको छ ।

यो त
सजिलो
हुनेभयो ।

आऊलले आफ्नो सबै सैन्यबललाई परि
चालन गरेर तपाईंलाई आक्रमण गर्न
आउँदैछन् ।

अबियाथारलाई मकहाँ
ल्याओ । कीलाहका
मानिसहरूले त्यसलाई मेरो
हातमा सुम्पिदिन्छन् कि दिँदैनन्
भनी मैले परम्परासित
सोध्नुपर्नेछ ।

कीलाहका मानिसहरूले तेरो
छुटकारालाई सम्झनेछैनन् ।
तिनीहरूले तँलाई
आऊलको हातमा
सुम्पिदिनेछन् ।

हामी
यहाँबाट
जाऔं ।

शाउलबाट लुक्न दाउन्द र उनका योद्धाहरू उजाडस्थान र पहाडहरू हुँदै एक ठाउँदेखि अर्को ठाउँ घुम्न लागे ।

तर एकदिन छाउनीमा दाउन्दलाई जोनाथनले अकस्मात भेटे...

यी राजाका छोरा हुन्, हामीले उसको तरवार खोसेका छौं ।

मलाई गुप्तमा तिमीसित केही भन्नुछ ।

दाउन्द, हुँदैन । तपाईंलाई फँसाउन उसको बुबाले पठाएको हुनुपर्छ ।

होइन । जोनाथनले पहिले पनि मेरो व्यान जोगाइसकेको छ । उसले मेरो भलाई मात्रै चिन्ताउँछ

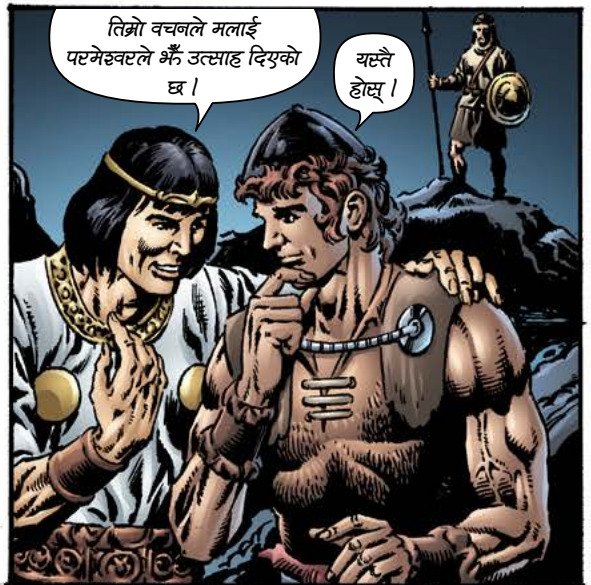
नडराउ । मेरो बुबाले तिमीमाथि हात उठाउने छैनन् ।

तिम्रो वचनले मलाई परमेस्वरले भैं उत्साह दिएको छ ।

तिम्रो वचनले मलाई परमेस्वरले भैं उत्साह दिएको छ ।

यस्तै होस् ।

शाउलले समय खेर फालेनन् । ३०० सेनाहललाई
साथमा लियर दाउन्दको खोजीमा उनी निस्कहाले ।

हामी थोरै समयका निमित्त
यहाँ बस्नेछौं र म एकछिन
विश्राम लिन त्यो ओडारमा
जान्छु ।

यो पक्कै त्यो दिन हो जसको बारेमा परम्प्रभुले
भन्नुभयो, म तिम्रो झुललाई तिम्रो हातमा सुम्पदिनेछु
र तिमीलाई जस्तो इच्छा लाग्छ,
त्यस्तै गर्नसक्नुहुन्छ ।

गरुभूमिको कस्तो
उरुमो गर्मी.....

उसलाई पतै नदिई दाउन्दले
शाउलको खास्टोको एक छेउ काटे ।

हामी यउटे
प्रहारले त्यसलाई
सिध्याइदिनेछौं ।

नाई, मैले उसको खास्टो
पनि उठाउन नहुने हो ।

तपाईंले आफ्ना झुललाई त्यसकै
छाड्दै हुनुहुन्छ । उसले चाहिँ
तपाईंलाई मार्न खोज्दैछन् ।

ऊ परम्प्रभुको अभिषिक्त
जन हो, मैले उसमाथि
आफ्नो हात उठाउन मिल्दैन ।

